Leonie Hermans & Mette Romih
Herschreven door Mette Romih

Treurwilgen & Bloemenkinderen

26/27

Naam:

_____

Rolverdeling **3**
SCÈNE 1: Annabel en Bibi op survival 4
SCÈNE 2: Elke dag is een feestje waard! 11
♫ Elke dag is een feestje waard! 11
SCÈNE 3: Arbora en Babylonicus 20
♫ Slecht, ik ben slecht 27
SCÈNE 4: Ik ben geen brulaap! 35
SCÈNE 5: Opstaan! 40
♫ Opstaan 40
SCÈNE 6: Viriditus' en Brandnetels' missie 48
SCÈNE 7: Daisy in de val 50
SCÈNE 8: Muziek 61
♫ Liedje van geluk 64
SCÈNE 9: Slingers en Limonade 66
SCÈNE 10: Cadeautjes en taart 70
♫ Zelfgemaakte taart 73
SCÈNE 11: Er was taart! 77
SCÈNE 12: Ruzie om een telefoon 82
♫ Het kind dat ik wil zijn 86
SCÈNE 13: Wat is er met Daisy? 87
SCÈNE 14: Deze kant op! 92
SCÈNE 15: Goedmaken 96
SCÈNE 16: Red de taart! 100
♫ Ik wil snoepjes! 100
SCÈNE 17: De list 108
SCÈNE 18: Het feest 111
SCÈNE 19: Het einde 121
♫ Feest! 125

Rolverdeling

Bloemenkinderen	Gespeeld door…
Arbora	
Daisy	
Lilly	
Rosa	
Madelief	
Jasmijn	
Iris	
Dahlia	
Camelia	
Aster	
Flora	
Kinderen	
Annabel	
Bibi	
Charlotte	
Bram	
Stijn	
Slechterikken	
Babylonicus	
Distellius	
Viriditus	
Brandnetel	

SCÈNE 1: Annabel en Bibi op survival

Annabel, Bibi, Charlotte

Licht dimt en bosgeluiden klinken. Annabel, Bibi en Charlotte komen op in wandelkleding met rugzakken en kampeerspullen. Annabel loopt voorop, gevolgd door Charlotte en Bibi. Bibi luistert op haar telefoon naar muziek en zingt en danst mee. Annabel vertelt ondertussen wat ze in haar logboek schrijft.

Annabel:
Logboek. Dag 23. Negen minuten over tien ‘s avonds. We hebben vandaag wel 35 kilometer gelopen in zuidelijke richting. We hebben de diepste dalen en hoogste toppen getrotseerd. We zullen snel ons kamp moeten bouwen. Het begint al donker te worden.
Ik denk dat ik al een goede plek gevonden heb.

Annabel richt zich op Bibi, die nog steeds aan het meezingen is met haar nummer.

Annabel:
Hier! Dit lijkt me een goede plek.

Bibi:
Top!

Bibi gooit haar tas en haar spullen op de plek die Annabel aangewezen heeft. Charlotte zet haar spullen netjes neer. Annabel zet de tent op, maar heeft daar moeite mee.

Annabel:
Zou je me misschien kunnen meehelpen?

Bibi:
Ja zo meteen… Dit is een heel goed nummer…

Bibi gaat weer verder met zingen en dansen.

Annabel:
Zou je alsjeblieft je telefoon uit kunnen zetten en me willen helpen?

Charlotte:
Kom op Bibi, help haar even. Dan kun je daarna weer verder luisteren.

Bibi wijst alleen haar vinger naar Annabel, als in de zin van: Even wachten nog! Annabel grist de telefoon uit Bibi's handen.

Annabel:
Misschien kun je de batterij beter besparen voor het kompas, de kaart of de zaklamp?

Bibi:
Waarom?

Annabel:
Omdat we die misschien nodig zullen hebben? Weet je dan ook niks van survival?

Charlotte:
Annabel, rustig. Bibi, help haar nou maar gewoon even.

Bibi:
Ja, ja… Het zal wel…

Bibi komt Annabel helpen. Pakt de tent en gooit deze in de lucht. Het blijkt zo'n instant pop-up tent te zijn.

Annabel:
Dank je…

Bibi:
Geen dank… Appeltje eitje…

Annabel, Bibi en Charlotte zitten wat ongemakkelijk naast elkaar.

Annabel:
Ik zie, ik zie wat jij niet ziet en het is… Rood!

Bibi:
(Zonder te kijken wijst ze)
Je veters!

Annabel:
Hoe? Hoe wist je dat?

Bibi:
Het is al de 6e keer dat je dit zegt… vandaag…

Charlotte:
Volgens mij moeten we een ander spelletje bedenken.

Annabel:
Oké… Jij bent.

Bibi:
(Zucht)
Ik zie, ik zie wat jij niet ziet en het is groen…

Annabel:
Het gras? De bladeren aan de bomen? Die struik daar?

Bij alles wat Annabel zegt schudt Bibi haar hoofd.

Annabel:
Die struik daar? Het mos op die steen daar? Het riempje van mijn tas?

Nog steeds niet geraden.

Annabel:
Oké… Ik geef het op. Wat is het?

Bibi:
Jouw ogen…

Annabel:
Ja, maar dat is niet eerlijk! Dat kan ik niet zien!

Bibi:
Het gaat er toch om wat ik zie? Ik zie, ik zie wat jij niet ziet…

Charlotte:
Oké, oké. Geen ruzie. We kunnen wat anders doen.

Annabel:
We kunnen wat anders doen?

Bibi:
Ik heb een leuk idee.

Annabel:
Oké, vertel.

Bibi: *(Pakt een zaklamp en houdt deze onder haar kin)*
Ik heb gehoord dat er in dit bos een boze heks woont.

Annabel: *(Schrikt en kijkt om zich heen)*
Echt?

Bibi:
Nee, niet echt… We gaan samen een verhaal verzinnen.

Annabel: *(Opgelucht)*
Oh, gelukkig. Ik schrok al.

Bibi:
In dit bos woont dus een boze heks… Ze heet Babylonicus!

Annabel:
Babylonicus? Wat een stomme naam!

Bibi: *(Doet haar zaklamp uit)*
Mag ik het verhaal nou vertellen?

Charlotte:
Laat haar nou maar even vertellen, Annabel.

Annabel:
Sorry, ik luister al…

Bibi: *(Doet haar zaklamp weer aan en houdt deze weer onder haar kin)*
Er woont in dit bos een boze heks. Ze heet Babylonicus en is op zoek naar kinderen om ze te ontvoeren. Ze dwaalt door dit bos, op zoek... en wanneer zij kinderen tegenkomt neemt zij ze mee. Misschien ontvoert zij ons vanavond nog… Wat? … Wat is dat? … Kijk uit! Wat is dat daar achter jou?

Annabel:
AAAHHH!!!

Bibi: *(Begint te lachen)*
Haha… Grapje!

Annabel:
Dat is niet grappig!

Charlotte:
Bibi, doe normaal. Je liet haar echt schrikken.

Bibi:
Vind je? Ik vind van wel…

Annabel:
Geef hier die zaklamp! Ik ben aan de beurt!
Oké, er was eens een heel vrolijk groepje kinderen die van hun moeder elke dag feest mochten vieren...

Bibi:
SAAAAIII!!!

Annabel:
Laat je mij nou ook een verhaal vertellen? Er spelen kinderen in mee… Het moet wel leeftijdsgeschikt blijven.

Charlotte:
Laat haar nou. We waren toch samen een verhaal aan het verzinnen?

Bibi:
Oké, maar alleen als ik mee mag doen.

Annabel:
Er was eens een vrolijk groepje kinderen die van hun moeder elke dag feest mochten vieren. Elke dag was er wel een reden voor een feestje, met slingers, cadeautjes en natuurlijk taart!

Terwijl Annabel dit vertelt, begint het nummer: Elke dag is een feestje waard.

SCÈNE 2: Elke dag is een feestje waard!

Arbora, Daisy, Lilly, Rosa, Madelief, Jasmijn, Iris, Dahlia, Camelia, Aster, Flora + Annabel, Bibi, Charlotte

♫ Elke dag is een feestje waard!

Iedereen:
Na na na na na …
Na na na na na…

Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen lach,
Elke dag is tijd voor taart,
Elke dag is leuker dan de dag ervoor,
Elke dag is een feestje waard,
Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen lach,
Elke dag is tijd voor taart,
Elke dag is leuker dan de dag ervoor,
Elke dag is een feestje waard!

Daisy:
Binnen!

Iedereen:
Binnen!

Rosa:
Buiten!

Iedereen:
Buiten!

Lilly:
Spelen!

Iedereen:
Spelen!
Met iedereen om me heen

Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen lach,
Elke dag is tijd voor taart,
Elke dag is leuker dan de dag ervoor,
Elke dag is een feestje waard,

Na na na na na …
Na na na na na…

Daisy:
Filmpje!

Iedereen:
Filmpje!

Rosa:
Chippie!

Iedereen:
Chippie!

Lilly:
Lachen!

Iedereen:
Lachen!
Met iedereen om me heen

Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen lach,
Elke dag is tijd voor taart,
Elke dag is leuker dan de dag ervoor,
Elke dag is een feestje waard!

Daisy:
Dansen!

Iedereen:
Dansen!

Rosa:
Snoepen!

Iedereen:
Snoepen!

Lilly:
Samen!

Iedereen:

Samen!

Met iedereen om me heen
Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen lach,
Elke dag is tijd voor taart,
Elke dag is leuker dan de dag ervoor,
Elke dag is een feestje waard,'
Elke dag is een feestje waard!
Elke dag is een feestje waard!

Tijdens het nummer zien we hoe de kinderen het feestje voorbereiden. Aan het einde is alles klaar en komt het feestvarken op.

Arbora:
Nee maar, waar zijn mijn bloemenkindertjes toch gebleven?

Iedereen:
VERRASSING!!!

Arbora:
Nee maar… Waar heb ik dit aan te danken?

Daisy:
Omdat jij de allerliefste, allerslimste, allermooiste bloemen moeder bent die er bestaat!

Arbora:
Wat lief van jullie!

Lilly:
Deze taart is ook voor jou, omdat je vroeger nooit taart kreeg!
…
Maar ik wil zelf ook wel een stukje.

Arbora:
Natuurlijk lieve Lilly, jullie krijgen allemaal een stukje taart.

Lilly rent naar de taart, struikelt en valt er in.

Lilly:
Oepsie…

Rosa:
Oh nee toch! Hoe kan dat nou! Heb je je pijn gedaan?

Lilly:
Nee hoor. Lekker!

Ondertussen gaat Madelief ruw Arbora's haar borstelen. Het doet Arbora pijn.

Madelief:
Zoooooo… op een feestje moet je er natuurlijk wel mooi uit zien!

Arbora:
Ja… dat klopt! (auw). Doe je wel voorzichtig?

Madelief:
Jaaaa… dit is voorzichtig!

Daisy:
Cadeautjes! Cadeautjes! Arbora, je MOET dit cadeautje openmaken!

Daisy pakt een cadeau en geeft het aan Arbora. Rosa komt aanrennen.

Rosa:
Wat zijn jullie aan het doen?

Arbora:
Een cadeau? Voor mij? Wat lief! Ik ben benieuwd wat er in zit!

Daisy:
Een puzzel!
…
Oh… dat mocht ik nog niet zeggen.
Arbora maakt het cadeau open.

Arbora:
Een puzzel! Wat een prachtig cadeau!

Madelief:
Spelletje! Ik ben gek op spelletjes!

Madelief pakt Arbora's cadeau en gaat in een hoekje puzzelen. Rosa rent achter haar aan en kijkt toe.

Ondertussen rennen Dahlia, Camelia, Aster en Flora naar Arbora.

Dahlia:
Arbora! Wij hebben de muziek geregeld!

Camelia:
We hebben allemaal liedjes uitgezocht!

Aster:
En alles staat klaar!

Flora:
Dus nu kunnen we lekker dansen!

Bibi:
SAAAIII!!! Als je een verhaal gaat verzinnen moet je het wel een beetje spannend maken, hoor!

Annabel:
Hoezo? Is het niet spannend genoeg?

Charlotte:
Ik vind het anders reuze spannend!

Bibi:
Helemaal niet! ‘Er was eens een heel vrolijk groepje kinderen die elke dag feest vierde. Er gebeurde nooit iets spannends en ze leefde nog lang en gelukkig. Einde!’

Charlotte:
Nou, oke. Een beetje meer actie kan geen kwaad…

Annabel:
Nou als jij het dan zo goed weet… vertel jij het dan maar!
Annabel geeft de zaklamp aan Bibi en gaat met gekruiste armen zitten mokken.

Bibi:
Graag! Ineens ziet één van de bloemenkinderen iets in de lucht wat ze nog nooit heeft gezien…

Uiteindelijk luistert Annabel naar Bibi's verhaal.

Rosa:
Wat is dat in de lucht?

Arbora:
Oh nee, dat is de maan! Jullie moeten snel gaan slapen, bloemenkinderen! Het begint al
donker te worden.

Rosa:
Waarom moeten we naar bed als het donker wordt?

Arbora:
Dat weten jullie best. Als het donker wordt komt de enge mevrouw uit het bos langs, en die kan je zomaar mee nemen naar haar grot!

Rosa:
Waarom komt die enge mevrouw uit het bos langs?

Arbora:
Om bloemenkinderen te stelen!

Rosa:
Waarom steelt zij bloemenkinderen?

Arbora:
Omdat zij niemand lief vindt, en niet van feestjes houdt.

Rosa:
Waarom houdt zij niet van feestjes?

Arbora:
Dat is een verhaal voor een andere dag… En nu naar bed, snel!
De bloemenkinderen rennen het podium af.

Arbora:
Mijn liefste lieve bloemenkinderen… Ik kan er niet nóg meer missen…

Arbora gaat af.

SCÈNE 3: Arbora en Babylonicus

Arbora, Babylonicus, Distellius, Viriditus, Brandnetel + Annabel, Bibi, Charlotte

Nachtgeluid

Nachtgeluiden. Arbora sluipt de coulissen uit en kijkt om zich heen. Ze doet haar kapje/sjaaltje over haar hoofd en loopt met een stukje taart het bos in. Ze komt bij het huis van de enge meneren en klopt aan.

Babylonicus:
Wie is daar?!

Distellius:
Wie durft ons te verstoren in mijn ontwakings ritueel?!

Babylonicus doet "de deur" open / komt uit de coulissen.

Babylonicus:
Oh… Jij bent het.

Distellius:
Wat moet jij hier?

Arbora:
Ik heb een stukje taart voor je meegebracht!

Babylonicus:
Zoals iedere avond?

Distellius:
Wanneer begrijp je nou eens dat ik je taart niet wil?

Babylonicus:
En jou al helemaal niet!

Arbora:
Het is lekkere taart… Er is heus geen kind in gevallen…

Babylonicus:
WAS er maar een kind in gevallen.

Distellius:
Was je nog een van je bloemenkindjes kwijt.

Arbora:
Ach kom op, jongens…

Annabel:
Wacht! Nou ga je toch een verhaal vertellen over die stomme Babylonicus en Distellius van je.

Babylonicus en Distellius:
Hee! Wij zijn niet stom!

Annabel en Bibi reageren hier niet op.

Bibi:

Babylonicus en Distellius zijn niet stom. Ze zijn de slechterikken in het stuk…. En slechteriken zijn leuk! Zonder slechterik heb je geen goed verhaal.

Charlotte:
Precies! Zonder slechterik is er géén verhaal.

Babylonicus: *(Zelfingenomen)*

Dank je… Ik weet het… Stop… Hou op…

Annabel:

Ja maar ik wil niet alleen maar een heel eng verhaal verzinnen…

Bibi:

Ja ja, zometeen mag jij weer… Ik beloof het

Naar de spelers gericht:

Bibi:

Ennn… Actie!

Arbora:

Ach kom op, Babylonicus. We hebben allemaal dezelfde opvoeding gehad. Geniet een beetje van het leven.

Babylonicus:

Ik heb een hekel aan al dat vrolijke gedoe.

Distellius:
Misschien moeten we jou ook maar verbranden, net als mama en papa.

Arbora:
Ik weet best dat jullie taart lekker vinden…

Babylonicus:
Nietes!

Distellius:
Helemaal niet!

Arbora:
Ik heb jullie vroeger betrapt bij de boerderij hiernaast. Jullie liepen stiekem te snoepen aan een taart die bij het keukenraam stond af te koelen.

Babylonicus:
We waren hooguit nieuwsgierig.

Distellius:
Vanaf de eerste hap wist ik het meteen.

Babylonicus:
Wij HAATTEN taart!

Viriditus en Brandnetel komen op met mos en andere ingrediënten. Ze lopen langs Arbora naar Babylonicus en Distellius.

Viriditus:
Hier, Babylonicus. De ingrediënten waar je naar vroeg…

Babylonicus:
Heel goed, mijn onkruidjes.

Arbora:
Viriditus! Brandnetel! Wat ben ik blij jullie te zien.

Viriditus en Brandnetel reageren niet.

Arbora:
Herkennen jullie mij niet meer?

Viriditus:
Nee.

Brandnetel:
Geen idee.

Arbora:
Willen jullie misschien een stukje taart?

Viriditus:
Ik HAAT taart!

Brandnetel:
Ik ook!

Arbora:
Maar vroeger waren jullie verzot op taart.

Viriditus:
Dat kan ik me niet herinneren.

Brandnetel:
Ik ook niet.

Babylonicus:
Breng de spullen maar naar binnen, Viriditus.

Distellius:
En als jullie de schouw hebben schoongemaakt, mogen jullie misschien nog wel de vleermuizen kooi in.

Viriditus:
Jottem.

Viriditus en Brandnetel af.

Arbora:
Wat hebben jullie toch met hen gedaan?

Babylonicus:
Jullie lieve bloemenkindjes zijn verrotte plantjes geworden.

Distellius:
Onkruid! En je weet wat ze zeggen over onkruid.

Babylonicus & Distellius:
Dat vergaat niet.

Arbora:
Laat me hen toch weer mee terugnemen.

Babylonicus:
Ahhh… Nou komt de aap uit de mouw.

Distellius:
Jij komt niet voor ons.

Babylonicus:
Jij komt alleen maar omdat je Viriditus en Brandnetel terug wilt jatten van ons.

Arbora:
Nee, echt niet...

Babylonicus:
Die bloemetjes hebben wij geplukt! Ze zijn nu van ons! Nou, scheer je weg!

Distellius:
Voordat we onze nieuwe onkruidverdelger op Viriditus en Brandnetel testen.

Arbora:
Nee, alsjeblieft niet!

Babylonicus:
Of zullen we een vergetel-spreuk over je uitspreken?

Distellius:
Dan laten we je vergeten dat je überhaupt bloemenkindjes hebt om voor te zorgen.

Arbora:
Hou op, Babylonicus!

Distellius:
Wat zielig voor die kindjes van jou… Ze zullen zich afvragen waarom je ze in de steek hebt gelaten.

Babylonicus:
Dan zullen we ze maar al te graag met open armen ontvangen.

Distellius:
Scheer je weg! Voordat we al jouw Bloemenkneusjes veranderen in gemeen, lelijk onkruid.

Arbora rent weg.

Babylonicus & Distellius:
En waag het niet hier nog terug te komen.

♫ Slecht, ik ben slecht

Babylonicus en Distellius:
Slecht, wij zijn slecht
Daarom noemt men mij ons slechterik
Stout, nooit oprecht
Al het goede, brave, lieve weg ermee
Als ik iemand kan bedriegen
Dan bedrieg ik, reken maar
Als ik iemand kan beliegen
Heb ik snel een leugen klaar

Ja, ik laat twee vrienden vechten
Zijn de koningen der slechte
Wij zijn egoïstisch en onhandelbaar
Ja echt, wij zijn slecht

Viriditus en Brandnetel:
Ja, hij trok al eens een spinnetje
Al z'n poten uit
En ik kan je wel vertellen
'T ging niet meer zo snel vooruit
Hij laat mensen schrikken in de nacht
Vanachter een gordijn
En hij klopt soms met een hamer
Op de kop van een konijn

Babylonicus en Distellius:
Slecht, wij zijn slecht
Daarom noemt men mij ons slechterik
Stout, nooit oprecht
Al het goede, brave, lieve weg ermee
Als ik iemand kan bedriegen
Dan bedrieg ik, reken maar
Als ik iemand kan beliegen
Heb ik snel een leugen klaar
Ja, ik laat twee vrienden vechten
Zijn de koningen der slechte
Wij zijn egoïstisch en onhandelbaar

Ja echt, wij zijn slecht

Viriditus en Brandnetel:
Ja,hij hakte ooit de staart af van een kleine hagedis!
Of het pijn deed weet ik niet maar 't was wel een belevenis!
Voor dit toverdrankje rukte hij de vleugels uit een mus En
vandaag verpest ze feestjes
Van zijn vriendelijke zus…

Babylonicus: (gesproken)
Viriditus! Breng me mijn toverketel!

Viriditus: (gesproken)
Oke, baas!

Babylonicus: (gesproken)
Dit plan moet lukken, we brengen een van de
bloemenkinderen…
Onder Hypnose!

Iedereen:
Slecht, wij zijn slecht,
Daarom noemt men ons een slechterik
Stout, nooit oprecht
Al het goede, brave, lieve weg ermee
Al het goede, brave, lieve weg ermee
Al het goede, brave, lieve weg ermee

Weg er mee Weg er mee

Tijdens het nummer brengen Viriditus en Brandnetel een grote ketel op. Babylonicus en Distellius brouwen al zingend een toverdrankje, terwijl Viriditus en Brandnetel één voor één de ingrediënten aandragen.

Babylonicus:
Nog één laatste ingrediënt en ons toverdrankje is af.

Distellius:
Dan maken we eindelijk een eind aan al dat vrolijke gedoe van die bloemenkinderen.

Viriditus & Brandnetel:
Ja! We maken een eind aan al dat vrolijke gedoe!

Babylonicus:
Breng ons de rattenstaart!

Viriditus en Brandnetel lopen naar de coulissen en komen terug met een rattenstaart.

Distellius:
Nu heel voorzichtig… anders ontploft de boel!

Babylonicus en Distellius doen heel langzaam de rattenstaart erin en stappen dan snel achteruit. Ze wachten nog even voordat ze gaan kijken.

Babylonicus:
Perfect!

Distellius:
Ons hypnose-drankje is klaar.

Babylonicus:
Nu kunnen we één van die bloemenkinderen onder hypnose besturen en haar alles laten doen wat we maar willen.

Viriditus:
Zoals… de vleermuizen voeren?

Brandnetel:
Spinnenpoten verzamelen?

Viriditus:
Jullie teennagels knippen?

Babylonicus:
Nee, Disteldwergen!

Distellius:
Zoals hun feestje bederven. De taart verpesten.

Babylonicus:
Zoals de cadeautjes weggooien.

Distellius:
En… en... nog veel meer!

Babylonicus:
Maar eerst moeten we zorgen dat we zo'n bloemenkind te pakken kunnen krijgen.

Viriditus:
Wij gaan er wel eentje halen…

Viriditus en Brandnetel willen weglopen, maar Babylonicus en Distellius stoppen hen.

Babylonicus:
Nee! Mafkezen!

Distellius:
Jullie kunnen toch niet zomaar daar binnen walsen? We moeten er ééntje lokken.

Viriditus:
Hoe dan?

Distellius:
Ja, weten wij veel.

Babylonicus:
Verzinnen jullie eens wat.

Brandnetel:
Met... slakkenslijm?

Babylonicus:
Nee… Nee…

Viriditus:
Met… kattengejank?

Distellius:
Nee… ook niet.

Brandnetel:
Met… De snoepjes die we gejat hebben van de dorpskinderen?

Brandnetel houdt een zakje met snoep omhoog.

Babylonicus:
Nee… Nee…

Distellius:
Wacht eens even! Snoepjes?

Babylonicus:
Dat is een perfect idee!

Brandnetel: *(Terwijl hij een snoepje uit het papiertje haalt en in zijn mond stopt)*
Weet ik!

Babylonicus:
En jullie gaan ons erbij helpen!

Distellius:
Als jullie nou eens die snoepjes in een spoor leggen naar…

Babylonicus:
Maar wacht eens even… Wat doen jullie met een zak snoep?

Viriditus:

Niets!

Brandnetel spuugt het snoepje uit.

Brandnetel:
Ik HAAT snoep!

SCÈNE 4: Ik ben geen brulaap!

Annabel, Bibi, Charlotte, Bram, Stijn

Annabel:
We moeten snel een kampvuur bouwen. Dat zal ons vannacht wel warm houden. Dan
blijven gevaarlijke dieren ook ver van ons vandaan.

Bibi:
Ooofff… We bouwen een kampvuur om s'mores te maken.

Bibi haalt een zak marshmallows en biscuits uit haar tas. Annabel kijkt naar boterham en bedenkt dat ze ineens geen zin meer heeft in haar boterham.

Annabel:
Je bent geweldig!

Bibi:
Weet ik…

Charlotte:
Oke, een kampvuur. Hoe maak je dat?

Bibi geeft de zaklamp aan Annabel. Voor het podium zien we twee jongens sluipen richting het podium. Het zijn Bram en Stijn. De broertjes van Bibi.

Stijn:
Shhhh… We komen nu dichter bij ze in de buurt…

Bram:
Spannend! Ik heb nog nooit roze brulapen in het wild gezien!

Stijn:
Ze lijken een beetje op bavianen, alleen met nog dikkere billen.

Bram:
Jeetje, je hebt gelijk!

Stijn:
Geen onverwachte bewegingen nu…

De jongens sluipen nog een stukje verder.

Bram:
Onverwachte bewegingen zoals… dit?
Bram springt in de lucht en doet een gekke karate-schop.

Stijn:
Nee ik bedoelde meer… dit!

Stijn springt in de lucht en draait een rondje met zijn armen wijd.

Annabel:
Wat is dat?

Bibi:
Zijn dat niet…?

Charlotte:
Volgens mij zijn dat kinderen.

Annabel:
Oh nee… m'n broertjes...

Stijn:
HA-AH! Ze hebben ons in de gaten!

Bram:
Kijk naar die wenkbrauwen van die blonde… volgens mij is de roze brulaap boos!

Bibi:
Ik een roze brulaap? Wat ben jij dan wel niet!

Bram:
Ik bedoel die andere brulaap.

Annabel: *(Terwijl ze brult)*
Ik ben geen brulaap!!!

Charlotte:
En ik ben al helemaal geen roze brulaap!

Stijn:
Trek je niks aan van dat harde gegil. Dat doen ze als hun territorium bedreigd wordt.

Annabel:
Jullie verpesten onze expeditie!

Charlotte:
En jullie zijn behoorlijk irritant voor een stelletje ontdekkingsreizigers.

Bram:
Dan denk ik dat we nu te dichtbij zijn...

Stijn:
Versta jij wat ze gillen?

Bram:
Het lijkt wel een soort gekke taal… Brulapen taal…

Annabel:
Hoepel op! Anders haal ik mama er bij!

Stijn:
Ze lijken nu wel heel boos...

Bram:
Zullen we maar weer snel terug naar de veilige boomhut?

Stijn:
Laten we heel langzaam weg gaan, voordat we ze nóg bozer maken. Kleine stapjes…. Achteruit…

De jongens lopen met kleine stapjes achteruit terug het publiek in. Als ze ver genoeg weg zijn rennen ze schreeuwend weg.

Bram:
Prachtige beesten, die roze snotapen!

Stijn:
AAAAAAHHH!

Bram:
Maar doodeng!

Meiden wachten even tot de jongens echt weg zijn en hervatten dan hun verhaal.

Annabel:
Oké, waar waren we?

Bibi:
Jij mag verder vertellen. Dan maak ik het kampvuur…

Charlotte:
Ik help wel. En laten we hopen dat er deze keer geen apen meer langskomen.

Annabel:
Oké…

SCÈNE 5: Opstaan!

Arbora + alle bloemenkinderen

♫ Opstaan

Iedereen:
Opstaan, opstaan!
Kijk de zon aan de hemel staan!

Opstaan, opstaan!
’t Is tijd om naar buiten te gaan,

Met jouw grootste lach,
Rek je goed uit, spring uit je bed!
Kom op, opstaan!

Opstaan
Opstaan
Opstaan

Arbora:
Jij daar, slapenkop,
Sta nou eens op,
Er is veel te doen, oké?
Dus kom maar met mij mee.

Ja echt, het is waar,
Je danst, je zingt en klapt in koor,
Rent en springt aan één stuk door.
Kom op, opstaan!

Iedereen:
Opstaan, opstaan!
Kijk de zon aan de hemel staan!

Opstaan, opstaan!
’t Is tijd om naar buiten te gaan,

Met jouw grootste lach,
Rek je goed uit, spring uit je bed!
Kom op, opstaan!

Opstaan
Opstaan
Opstaan

Rosa, Madelief en Lilly:
Van de zonsopgang tot de schemering,
Geniet van elke dag, en zing!
Oeh!

Iedereen:
Kom maar op we gaan weer...

Opstaan, opstaan!
Kijk de zon aan de hemel staan!

Opstaan, opstaan!
’t Is tijd om naar buiten te gaan,

Met jouw grootste lach,
Rek je goed uit, spring uit je bed!
Kom op…

Opstaan!
Opstaan
Opstaan
Opstaan
Opstaan!

De bloemenkinderen staan op.

Arbora:
Goedemorgen liefste lieve bloemenkindjes. Wat gaan jullie vandaag doen?

Daisy:
Een feestje vieren! Net zoals iedere dag!

Jasmijn:
Gaan we dan ook weer spelletjes spelen?

Lilly:
En een taart bakken?

Madelief:
En elkaars haar invlechten?

Dahlia:
En lekker dansen en zingen op muziek?

Arbora:
Natuurlijk gaan we dat allemaal doen! Elke dag is immers een feestje waard!

Alle bloemenkinderen:
JEEJ!

Rosa
Waarom gaan we een feestje houden?

Arbora:
Omdat we dat iedere dag doen, liefste Rosa.

Rosa:
Maar voor wie dan?

Lilly:
Voor de oven, want die maakt de lekkerste taarten!

Madelief:
Nee, niet voor de oven! Voor de grote boom in het bos!

Camelia:
Nee, voor de radio, die speelt de mooiste liedjes!

Daisy:
Of…

Iedereen:
Wat?

Daisy:
Kom eens dicht bij…

Daisy fluistert iets in Lilly's oor.
Lilly fluistert het naar Rosa, Rosa naar Madelief,
Madelief naar Iris, Iris naar Dahlia,
Dahlia naar Camelia, Camelia naar Aster
Aster naar Flora, en Iris naar Daisy.

Daisy:
Ja! Een feest voor…

Iedereen:
SSSSST!

Daisy:
Oh… Dat mag ik natuurlijk niet zeggen.

Arbora:
Wat zijn jullie aan het fluisteren?

Madelief:
Niks hoor! Zal ik je haar kammen, Arbora?

Arbora:
Dat hoeft niet hoor, liefste Madelief. Dat mag je vanmiddag doen. We moeten nog zo veel regelen voor het feest!

Daisy:
Ja! Zoals…

Iris:
Versiering…

Rosa:
Cadeaus!

Jasmijn:
Limonade en chippies!

Aster:
Muziek!

Lilly:
En TAART!

Arbora:
Laten we de taken eerlijk verdelen. Rosa, jij regelt de versieringen.

Rosa:
Jippie!

Rosa rent af.

Arbora:
Jasmijn en Iris, jullie mogen de cadeautjes inpakken.

Jasmijn:
YES!

Jasmijn trekt Iris mee af.

Arbora:
En Lilly…

Lilly:
Lilly bakt de taart!

Arbora:
Maar wel samen met de andere bloemenkinderen. Jij mag de ingrediënten bij elkaar gaan zoeken.

Lilly:
Jaaaa!

Lilly rent af.

Arbora:
Daisy, jij mag de snoepjes regelen.

Daisy:
Jaaa! Dat vind ik het allerleukste!

Daisy rent af.

Arbora:
Dahlia, Camelia, Aster en Flora, jullie regelen de muziek!

Aster:
Ja! Zonder muziek heb je geen feestje!

Flora:
Ik kan niet wachten om lekker te dansen!

Madelief:
En ik?

Arbora:
Jij mag… uhhhm...

Madelief:
Jouw haar vlechten!

Arbora:
Nee! Nee! Jij mag…

Madelief begint ruw het haar van Arbora te vlechten.

Madelief:
Kom mee naar binnen, daar is een spiegel.

Madelief trekt Arbora ruw mee naar binnen. De enge muziek fade nu langzaam in. Dan komt Viriditus op.

SCÈNE 6: Viriditus' en Brandnetels' missie

Viriditus, Brandnetel

Eng/nacht/spannend muziekje

We zien Viriditus en Brandnetel uit de coulissen komen. Ze leggen een spoor van snoepjes van de ene coulissen naar de andere.

Viriditus:
Eén snoepje om een spoor te maken.

Brandnetel:
…
Eén snoepje voor mij...

(Doet een snoepje in zijn mond en gaat weer verder.)

Viriditus:
Eén snoepje om een bloemenkind te lokken.

Brandnetel:
…
Eén snoepje voor mij...

(Doet een snoepje in zijn mond en gaat weer verder.)

Viriditus:
Eén snoepje om het feestje te verpesten.

Brandnetel:

Eén snoepje voor mij.

(Doet een snoepje in zijn mond en gaat weer verder.)

Ze gaan non-verbaal door totdat ze bij de andere coulissen zijn aangekomen. Zodra Viriditus en Brandnetel bij de coulissen zijn aangekomen…

Viriditus:
Zo… En nu hopen dat het plan van Babylonicus gaat lukken.

Brandnetel:
Dat moet wel.

Viriditus en Brandnetel gaan af.

SCÈNE 7: Daisy in de val

Daisy, Babylonicus, Distellius, Viriditus, Brandnetel

Daisy komt op om haar taken uit te voeren voor het organiseren van het feestje. Dan ziet ze ineens een snoepje liggen…

Daisy:
Ooh! Een snoepje! Wat een geluk! Ze liggen hier zomaar voor het oprapen.

Daisy pakt het snoepje van de grond maar zodra zij weer rechtop staat ziet meteen weer het andere snoepje.

Daisy:
Maar wacht eens even… Daar ligt nog een snoepje… En daar nog één… En daar nog één! Dit zijn zeker genoeg snoepjes voor iedereen!

Daisy verzamelt alle snoepjes tot ze uiteindelijk bij de andere coulissen uitkomt. Dan komen Babylonicus en Distellius ineens op.

Babylonicus:
Zo zo… Wat doet zo'n klein, verachtelijk mormeltje zo dicht bij ons huis?

Daisy:
Goedemorgen, meneer! Ik vond deze snoepjes in het bos. Zijn ze van u?

Distellius:
Wij houden niet van snoep.

Daisy:
U houdt niet van snoep? Maar snoep is één van de zovele lekkere dingen op de hele wereld!

Babylonicus:
Geef ons maar liever uilenballensoep.

Distellius:
En laat ik daar nou net een hele ketel van hebben gemaakt...

Daisy:
Oh?

Babylonicus:
Dat is veel te veel voor ons alleen.

Distellius:
Wil je ons helpen met opeten?

Daisy:
Nee, dank u, mevrouw. Ik denk dat ik toch liever snoep heb… Of chocolade, of taart, of chippies!

Babylonicus:
Ah toe… Je hoeft maar een beetje te proeven…

Distellius:
Eten weigeren is onbeleefd!

Daisy:
Ik denk dat ik maar weer eens terug ga naar de boomhut...

Daisy wil weglopen, maar Babylonicus klemt haar hand stevig om de bovenarm van Daisy.

Babylonicus:
Daar komt niks van in! Meekomen!

Daisy:
Auw! Mevrouw, u doet me pijn.

Distellius:
Of je nu wilt of niet, je zult van ons toverdrankje drinken!

Daisy:
Nee! Ik hou niet van toverdrank! En al helemaal niet van uilenballen soep! Help! Arbora! Help!

Babylonicus en Distellius trekken Daisy mee de coulissen in.

Annabel:
Oh nee! Nou hebben die nare heksen Daisy ontvoerd…

Bibi:
Het is maar een verhaal, hoor… Het is verzonnen… Niet echt…

Charlotte:
Ja, maar je hoeft haar nou ook weer niet meteen in stukjes te hakken, Bibi.

Annabel:
Ja, maar toch… Wat gaat Babylonicus nou met haar doen?

Bibi:
Die vreselijke verschrikkelijke nare heks gaat Daisy… Martelen! En daarna in stukjes hakken en haar in haar uilenballensoep gooien!

Annabel:
Nee!

Bibi:
Hmmm lekker… Uilenballensoep met een vleugje Daisy… Jammie!

Charlotte:
Gatverdamme, hoe verzin je het?!

Annabel:
Nee! Babylonicus gaat Daisy een nieuwe make-over geven… Haar haren in de krullen zetten en haar ogen mooi maken en haar lippenstift op doen…

Bibi:
Oh ja… Geloof me maar dat Babylonicus Daisy een make-over gaat geven… Maar niet zo'n make-over als jij bedoelt…

Babylonicus, Distellius, Viriditus, Brandnetel en Daisy komen op. Viriditus zet een stoel neer. Babylonicus en Distellius zetten Daisy erop, waarna Viriditus en Brandnetel haar "vastbinden" en de ketel gaan halen.

Babylonicus:
Zitten!

Daisy:
Goh… wat een aparte inrichting heeft u hier in uw… Grot.

Distellius:
Dankje! Heb ik helemaal zelf bij elkaar gezocht…

Babylonicus:
Ehh, hij bedoelt… Zwijg!

Distellius:
Viriditus! Brandnetel! Breng ons de toverdrank!

Babylonicus:
We hebben een heel speciaal drankje gebrouwen.

Distellius:
Speciaal voor jou.

Babylonicus:
Zodra jij ook maar een druppel van dit drankje drinkt…

Distellius:
Zal jij alles doen wat wij maar willen.

Babylonicus pakt een soeplepel, doet het in de ketel en brengt de soeplepel naar Daisy's mond.

Daisy:
Nee! Ik wil alleen maar limonade!

Daisy haalt diep adem en sluit haar lippen stevig op elkaar.

Babylonicus:
Open, die mond!

Daisy:
Mmm, mmm!

Distellius:
Openen! Zeg ik!

Daisy:
Mmm, mmm!

Viriditus:
Misschien hadden jullie niet eerst moeten uitleggen wat jullie met haar van plan waren.

Brandnetel:
Nu zal ze nooit drinken.

Distellius:
Verdraait! Hoe krijgen we haar mond open?

Babylonicus:
Viriditus! Brandnetel! Pak het breekijzer!

Viriditus:
Nou, nou, nou… is dat niet een beetje overdreven?

Brandnetel:
Ik heb een beter idee!

Viriditus en Brandnetel knijpen overdreven de neus van Daisy dicht. Als Daisy naar lucht hapt, schenken Babylonicus en Distellius snel de inhoud van de soeplepel in haar mond.

Daisy:
Ieuw!

Babylonicus:
Het werkt!

Distellius:
Wat een goed idee!

Viriditus:
Weet ik.

Daisy zakt weg alsof ze in slaap valt.

Babylonicus:
Nog even wachten…

Distellius:
En mijn toverdrankje zal snel haar werk doen.

Ze wachten en houden Daisy nauwlettend in de gaten. Viriditus en Brandnetel pakken langzaam een snoepje en maken veel kabaal met het papiertje. Dan ziet Babylonicus het en mept het snoepje uit hun handen.

Babylonicus:
Hoe vaak moet ik het jullie nog vertellen! JULLIE HATEN SNOEPJES!

Viriditus:
Jaaa… oh jaaa… Ik Haat snoepjes…

Brandnetel:
Bah… Vies…

Daisy komt weer bij.

Babylonicus:
Ah! Ze ontwaakt!

Daisy:
(mompelt)
Mmm… Vies… Bah… Snoepjes… Haat… Ik

Babylonicus:
Heel goed, mijn onkruidje! Ga door!

Daisy:
Mmm… Ik… Haat… Snoepjes… Bah… Vies…

Distellius:
Fantastisch! Mijn toverdrank begint zijn werk te doen!

Babylonicus:
Sta op, mijn bloemenhulpje!

Daisy staat slaapdronken op en strompelt een paar stappen naar voren.

Babylonicus:
Nou, herhaal wat ik zeg: Ik hou niet van taart!

Daisy:
Ik hou... niet... van taart!

Bij elke zin wordt Daisy steeds wakkerder, zelfverzekerder en duister.

Babylonicus:
Ik hou niet van feestjes!

Daisy:
Ik hou niet... van feestjes!

Babylonicus:
En ik hou al helemaal niet van al dat vrolijk gedoe!

Daisy:
Ik hou niet van al dat vrolijk gedoe!

Vanaf hier komt er ook een fysieke beweging bij.

Babylonicus:
Ik doe alles wat Babylonicus mij opdraagt!

Daisy:
Ik doe alles wat Babylonicus mij opdraagt!

Babylonicus:
Ik ga de versieringen verscheuren!

Daisy:
Ik ga de versieringen verscheuren!

Babylonicus:
Ik ga de cadeautjes verstoppen!

Daisy:
Ik ga de cadeautjes verstoppen!

Babylonicus:
Ik ga de taart verpesten!

Daisy:
Ik ga de taart verpesten!

Babylonicus:
Heel goed! Versieringen verscheuren, Cadeautjes verstoppen, De taart verpesten.

Daisy:
Versieringen verscheuren, Cadeautjes verstoppen, De taart verpesten.

Babylonicus:
Verscheuren, verstoppen, verpesten.

Daisy:
Verscheuren, verstoppen, verpesten.

Babylonicus:
Nu! Ren! Ren terug naar je bloemenmoeder en voer uit wat ik je opgedragen heb! En zorg dat je niet betrapt wordt!

Daisy rent af terug naar haar bloemenzusjes.

SCÈNE 8: Muziek

Daisy, Dahlia, Camelia, Aster, Flora

Dahlia, Camelia, Aster en Flora komen op met een radio.

Dahlia:
Zo! De muziek is geregeld!

Camelia:
We hebben allemaal liedjes uitgezocht!

Aster:
En alles staat klaar!

Flora:
Dus nu kunnen we lekker dansen!

Ze zetten de radio aan en beginnen te dansen. Daisy komt op.

Daisy:
Wat doen jullie?

Dahlia:
Wij zorgen voor de muziek!

Daisy:
Muziek? Ik hou ook van muziek!

Daisy loopt naar de radio en begint eraan te friemelen.

Camelia:
Daisy, wat doe je?

Daisy:
Ik maak de muziek nog beter!

Daisy geeft een flinke tik tegen de radio. De muziek stopt.

Aster:
Oh nee!

Flora:
De radio is kapot!

Daisy:
Oepsie.

Daisy gaat af.

Dahlia:
Wat moeten we nu doen?

Camelia:
We kunnen geen feestje vieren zonder muziek!

De bloemenkinderen kijken verdrietig naar de kapotte radio. Ze zuchten en laten hun hoofd hangen.

Dahlia:
Ik had me zo verheugd op de muziek…

Flora:
Ik wilde zo graag dansen…

Even zijn ze stil. Tot Aster opeens opkijkt.

Aster:
Wij kunnen zelf muziek maken!

Flora:
Ja! We kunnen zelf een liedje verzinnen!

Dahlia:
Waar over dan?

Flora:
We kunnen zingen over dingen die we fijn vinden!

Aster:
Zoals?

Camelia:
De zon? En het bos?

Flora:
Ja, blijvoorbeeld.

Aster:
En de de wind, hoog in de bomen?

Flora:
Precies! Over alles!

♫ Liedje van geluk

Alles is zo fijn,
Met de zon en de geur van de morgen,
Alles is zo fijn,
Alle blaadjes zijn goed weggeborgen,
Alles maakt me blij
Nee ik heb echt geen enkele zorgen
Alles is zo fijn
Ja, alles is zo fijn!

Alles is zo fijn,
En de wind fluistert hoog in de bomen,
Alles is zo fijn,
Nu de vogeltjes terug zijn gekomen
Alles maakt me blij
Het wordt echt weer een heerlijke zomer
Alles is zo fijn
Ja, alles is zo fijn!

Alles is zo fijn
Alle kikkertjes kwaken en zingen
Alles is zo fijn
En de visjes die blubben en springen
Alles maakt me blij
Het is zo leuk met die vrolijke dingen
Want alles is zo fijn
Ja, alles is zo fijn!

Alles is zo fijn,
Alles is zo fijn!

Dahlia:
Dit is veel leuker!

Camelia:
En we hebben niet eens een radio nodig!

Ze zingen en dansen verder. Gaan af.

SCÈNE 9: Slingers en Limonade

<u>Rosa, Daisy, Madelief</u>
Rosa staat op het podium met een slinger. Ze zit er helemaal in verwikkeld en komt er
niet uit.

Rosa:
Iemand? Help? Ik zit vast…

Daisy komt op.

Rosa:
Daisy! Je komt precies op tijd! Ik zit vast in de slingers!

Daisy:
Wat verschrikkelijk. Zal ik je even los halen?

Rosa:
Maar wel voorzichtig… Ik moet de slingers nog ophangen!

Daisy:
Ja, ja.

Daisy begint ruw te scheuren aan de slingers, waardoor slingers kapot gaan.

Rosa:
Daisy, wat doe je nou!

Daisy:
Ja, je wilde toch uit de knoop? Nu ben je uit de knoop!

Rosa:
Maar je hebt de slingers kapot gemaakt!

Daisy:
Ach wat zielig.

Daisy gaat af. Rosa gaat verdrietig op de grond zitten. Madelief komt van de andere kant op met een grote zak chips en een kan limonade.

Madelief:
Oh jeetje, wat is er aan de hand?

Rosa:
Daisy heeft de slingers verscheurd!

Madelief zet de limonade en de chips op de grond, en loopt naar Rosa toe.

Madelief:
Ach Rosa toch…

Rosa:
Wat moeten we nu doen? We kunnen geen feestje vieren zonder slingers!

Madelief:
Het is net een puzzel!

Rosa:
Een puzzel?

Madelief:
Ja! We kunnen met al deze stukjes onze eigen slinger maken!

Rosa:
Ja, dat is leuk!

Madelief:
Wat is er nou leuker dan een zelfgemaakte slinger?

Madelief en Rosa beginnen te knutselen aan de slinger. Daisy komt aangeslopen. Ze pakt de kan van Madelief en schenkt hem leeg. Dan rent ze weg.

Rosa:
Wat was jij aan het doen?

Madelief:
Ik had limonade gemaakt! Maar de limonade was mislukt, dus ik moet even nieuwe maken.

Rosa:
Oh, daarom is de kan leeg!

Rosa wijst naar de kan.

Madelief:
Leeg? Er zat net nog heel veel vieze limonade in!

Rosa:
Wat vreemd!

Madelief:
Iemand heeft mijn vieze limonade gestolen!

Rosa:
Ach, nu hoef je de kan niet zelf meer leeg te gieten.

Madelief:
Dat klopt! Kom, dan gaan we binnen de slinger afmaken, en samen nieuwe limonade maken!

Rosa en Madelief pakken de lege kan en de stukjes slinger en lopen samen af.

SCÈNE 10: Cadeautjes en taart

Iris, Jasmijn, Daisy, Lilly

Iris en Jasmijn komen op met hun armen vol met cadeautjes, rollen inpakpapier en een grote rol plakband.

Jasmijn:
Zo! Alle cadeautjes zijn ingepakt! Waar gaan we ze neerleggen?

Iris wijst naar een plek en legt haar kadootjes daar neer.

Iris:
Hier!

Jasmijn:
Goed idee!

Jasmijn legt ook haar kadootjes neer.

Jasmijn:
Nu we de kadootjes ingepakt hebben, kunnen we een spelletje gaan doen!

Iris:
Ja! Dat is leuk!

Daisy komt aangelopen.

Daisy:
Hoorde ik het nou goed? Willen jullie een spelletje doen?

Iris:
Ja!

Daisy:
Oh, ik hou van spelletjes! Laten we… Verstoppertje spelen!

Iris:
Ja! Dat is leuk!

Daisy:
Jullie gaan tellen en ik ga me verstoppen.

Jasmijn:
Dat is goed!

Iris en Jasmijn tellen met hun ogen dicht tot 10, terwijl Daisy de cadeautjes verstopt. Vlak voor 10 kijkt Daisy om zich heen en rent weg. Iris en Jasmijn openen hun ogen.

Iris:
Daisy! Waar ben je!

Jasmijn:
Achter de boom?

Iris:
Nee…

Jasmijn:
Onder de tafel?

Iris:
Nee!

Jasmijn:
Bij de kadootjes?

Iris:
Nee!

Jasmijn:
Oh neeeeeee! De kadootjes zijn weg!

Iris:
Oh nee!

Iris en Jasmijn beginnen nog een keer met zoeken. Lilly komt op met een kom en ingrediënten voor taart.

Lilly:
Wat zijn jullie aan het doen?

Jasmijn:
De cadeautjes zijn verdwenen!

Lilly:
Hu, hoe kan dat?

Jasmijn:
Daisy wilde verstoppertje spelen en toen gingen wij tellen, en nu zijn de kadootjes weg!

Lilly:
Oh nee!

Jasmijn:
Wil jij ons helpen zoeken?

Lilly:
Ja, maar eerst wil ik de taart bakken.

Jasmijn:
Maar de kadootjes dan! Straks vinden we ze nooit meer terug!

Lilly:
Ach, die kadootjes vinden we straks wel. Je kunt geen feestje vieren zonder taart!

Iris:
Ja! Taart!

♫ Zelfgemaakte taart

Lilly:
Snoepjes zijn zo heerlijk,

Ik vind ze echt te gek.
Ze zijn, dat zeg ik eerlijk,
Goed als nachtelijke snack.
Ik zorg wel voor die lekkernij,
Ik raak niet van de kook,
Die taart is groot, en deels van mij,
Maar jullie mogen ook!

Iedereen:
Want niets evenaart een zelfgebakken taart,
Dat zul je wel merken,
Dus volg een recept, als je dat hebt,
Niet luieren, maar werken!

Neem de tijd en wees goed voorbereid,
Dan zal je taart goed smaken!
Volg het recept als jij dat hebt,
Zo maak je een taart!

Dat is ons alles waard,
Een zelfgebakken taart,
Ik raak van de kaart, van verse taart!

Stijn:
Koken is voor wetenschappers,
Een serieuze zaak,
er is gewoon niks knappers,
dan een taart met zoveel smaak.

Iedereen:
Want niets evenaart een zelfgebakken taart,

Dat zul je wel merken,
Dus volg een recept, als je dat hebt,
Niet luieren, maar werken!

Neem de tijd en wees goed voorbereid,
Dan zal je taart goed smaken!
Volg het recept als jij dat hebt,
Zo maak je een taart!

Dat is ons alles waard,
Een zelfgebakken taart,
Ik raak van de kaart, van verse taart!

Dat is ons alles waard,
Een zelfgebakken taart,
Ik raak van de kaart, van verse…

Lilly:
Volg het recept als je dat hebt.

Iedereen:
TAART!

Aan het einde van het liedje is de taart af. Iedereen is op tijdens het liedje behalve de slechteriken.

Iris:
Waaaauw!

Jasmijn:
Wat een mooie taart.

Lilly:
Prachtig toch! Alleen een beetje jammer dat de eetbare glitters op waren.

Iris:
Maakt niet uit!

Jasmijn:
Kunnen we nu eindelijk de cadeautjes gaan zoeken?

Lilly:
Ja, dat is goed. Laten we gaan.

De bloemenkinderen verdwijnen tijdens het zoeken langzaam in de coulissen. Daisy komt op en pakt de taart. Ze twijfelt, maar wil net een hap nemen als Arbora haar roept.

Arbora:
Daisy!

Daisy schrikt, laat de taart vallen en rent af. Arbora raapt de taart op en loopt af.

SCÈNE 11: Er was taart!

Babylonicus, Distellius, Viriditus, Brandnetel, Daisy

Babylonicus komt op, gevolgd door Distellius, Viriditus en Brandnetel.

Babylonicus:
Waar is dat scharminkel?

Viriditus:
Scharminkel?

Distellius:
Daisy, waar is Daisy?

Brandnetel:
Dat... weet ik niet.

Babylonicus zucht.

Viriditus:
Zal ik haar gaan zoeken?

Distellius:
Dan ben ik jullie allebei straks kwijt zeker.

Brandnetel:
Ze kan toch niet ver weg zijn…

Viriditus en Brandnetel willen weglopen, maar Babylonicus en Distellius houden hen tegen.

Babylonicus:
Laat maar, ik ga zelf wel zoeken.

Babylonicus loopt mompelend af. Distellius blijft achter met Viriditus en Brandnetel.

Viriditus:
Pfff… Je bent zelf een Schardinges...

Daisy komt opgerend.

Brandnetel:
Zie je nou wel dat ik mensen kan vinden! Hier is ze, Babylonicus! Ik heb Daisy gevonden!

Daisy:
Ssssst!

Brandnetel:
Wat?

Daisy:
Er was… taart.

Viriditus:
Taart?

Daisy:
Een grote, zoete, felgekleurde, heerlijke- ehh, smerige, taart!

Brandnetel: *(sarcastisch)*
Bah… taart…

Daisy: *(sarcastisch)*
Ja, getver.

Viriditus:
En waar was die… taart?

Daisy:
In het bos… bij de bloemenkinderen…

Brandnetel:
Bleh. Ik hou niet van taart.

Daisy:
Taart is vies.

Het is even stil. Viriditus en Brandnetel kijken elkaar aan.

Viriditus:
Zullen we… Ik moet natuurlijk wel zeker weten dat het vies is, snap je.

Daisy:
Eén klein stukje kan geen kwaad, toch?

Brandnetel:
Kom!

Daisy trekt Brandnetel mee. Viriditus loopt achter hen aan. Ze willen aflopen, maar rennen dan tegen Babylonicus en Distellius aan.

Babylonicus:
En waar dachten jullie heen te gaan?

Viriditus:
Ehhh… We gingen…

Daisy:
Ik… ik heb alle taken uitgevoerd, mevrouw.

Distellius:
Oh ja? Wat heb je met de versieringen gedaan?

Daisy:
Verscheurt!

Babylonicus:
En de cadeautjes?

Daisy:
Verstopt.

Distellius:
En de taart?

Viriditus:
Taart?

Daisy:
Ehhh… op de grond… gegooid? En ik heb zelfs de limonade weggeschonken! Goed van mij. He?!

Babylonicus:
Maar hoe kan het, dat de bloemenkinderen nog steeds een feestje aan het vieren zijn?

Daisy:
Wat bedoelt u?

Distellius:
Er hangen bontgekleurde slingers, ze hebben nieuwe limonade gemaakt en van het vinden van de cadeautjes hebben ze een spelletje gemaakt!

Daisy:
Oh?

Viriditus:
En de taart?! Wat is er met de taart?!

Babylonicus zucht.

Babylonicus:
Ik heb ook helemaal NIKS aan jullie!

Distellius:
Ik ga zelf het feest wel verpesten.

Viriditus, Brandnetel en Daisy kijken elkaar verschrikt aan.

Babylonicus:
Wat staan jullie daar nou?

Distellius:
Kom mee!

Daisy, Viriditus, Brandnetel, Babylonicus en Distellius lopen af.

SCÈNE 12: Ruzie om een telefoon

<u>Annabel, Bibi, Charlotte</u>
Bibi pakt haar telefoon en ziet dat deze leeg is.

Bibi:
Oh nee! Mijn telefoon is leeg… Geen wonder dat ik geen berichtjes krijg. Hij is uitgevallen!

Annabel:
Wat maakt dat nou uit?! Kan je niet even zonder je telefoon?

Charlotte:
Misschien kan je hem straks even opladen?

Bibi:
Nee, ik wil op de hoogte blijven van wat er allemaal in de groepsapps besproken wordt…

Annabel:
Ja, maar je bent nou met mij op survival… Is dat niet belangrijk genoeg?

Bibi:
Ik ga even naar binnen mijn oplader pakken…

Annabel:
Waar naar binnen? We zijn diep in de jungle… weet je nog? We hebben vandaag 35 kilometer gelopen in zuidelijke richting. We hebben de diepste dalen en de hoogste toppen getrotseerd.

Bibi:
Hou toch eens op! We zitten helemaal niet diep in de jungle… We hebben helemaal geen 35 kilometer gelopen… IN ZUIDELIJKE RICHTING… We zitten gewoon bij je in de tuin… Kijk! Je moeder houdt ons al de hele avond nauwlettend in de gaten.

Bibi wijst naar waar het huis is. Ze kijken ernaar en 'zien' de moeder naar hun kijken en naar hun zwaaien. Bibi en Annabel zwaaien terug naar de moeder. Annabel enigszins ongemakkelijk…

Bibi:
We hebben niet de diepste dalen en de hoogste toppen getrotseerd… Ik dacht dat we samen een film zouden gaan kijken en nou zit ik hier in de tuin een stom verhaal te verzinnen, met een lege telefoon en daar heb ik helemaal geen zin in.

Annabel:
Nou! Je hoeft niet zo gemeen te doen! Ik wilde alleen maar zoals vroeger weer met je spelen. Jij bent veranderd!

Charlotte:
Annabel…

Bibi:
Ja en jij niet! Er komt een tijd dat dat een keer ophoudt… Dat spelen… Dat gebeurt nou eenmaal zo in de grotemensenwereld… Als je ouder wordt stop je met spelen… en snoepjes eten… en feestjes vieren…

Annabel:
Niet voor mij! Ik zal nooit stoppen met spelen Waarom zou een volwassenen geen kind kunnen zijn? Ga jij je oplader maar halen! Ga maar naar binnen! Ga maar naar de grotemensenwereld! Ik blijf wel hier… in mijn oh zo onvolwassen kinderwereld…

Annabel gaat zitten bij het kampvuur. Bibi loopt naar binnen. Charlotte twijfelt.

Charlotte:
Maar… wacht. Moet ik nou met haar mee of…

Ze kijkt naar Bibi die naar binnen loopt, daarna naar Annabel bij het kampvuur.

Charlotte:
…bij jou blijven?

Charlotte blijft even twijfelen.

Annabel:

Als je daar zo erg over moet twijfelen, ga dan maar!

Charlotte:
Maar dat is het juist… Ik wil niet kiezen.

Annabel:
Je hoeft niet te kiezen.

Charlotte:
Jawel… Want als ik met Bibi meega, laat ik jou alleen. Maar als ik bij jou blijf, laat ik Bibi alleen.

Charlotte kijkt naar Bibi, die inmiddels bijna bij het huis is, en daarna naar Annabel.

Charlotte:
Ik wil gewoon dat we met z'n drieën blijven.

Annabel:
Dat wil ik ook.

Een korte stilte.

Annabel:
Maar blijkbaar kan dat niet meer..

♫ Het kind dat ik wil zijn

Is er geen plek waar ik kan zijn
Waar alles goed is en heel fijn
Waar ik kan schrijven wat ik wil
Waar ik kan fantaseren

Bestaat die plek voor mij alleen
Met veel gevaar, maar ook sereen
Waar ik op avontuur kan gaan
Waar ik kan buitenspelen

Een plek waar niemand zegt wat ik moet doen
Of hoe'k moet denken
Een plek ver weg waar niemand anders komt
Die mij kan krenken

'k zal nooit echt volwassen zijn
'Tis in mijn hoofd, waar ik verdwijn
Daar kom ik op de plek waar ik
Voor altijd kind kan zijn

SCÈNE 13: Wat is er met Daisy?

<u>Arbora, Rosa, Madelief</u>

Arbora komt op met de taart, zet het neer en gaat van een afstandje kijken. Ze lijkt verdrietig.

Arbora:
Daisy is weg! Vast in de handen van Babylonicus… Hoe moet ik dit ooit vertellen aan de andere bloemenkinderen…? En de taart! De taart is verpest.

Rosa en Madelief komen op.

Madelief:
Arbora! Wat is er aan de hand?

Arbora: (verbergt verdriet**)**
Eh… Niets… Er is niets aan de hand…

Arbora probeert te lachen, maar zonder succes

Arbora:
Wil je mijn haar kammen?

Madelief kijkt even van een afstandje. Ze voelt aan Arbora's voorhoofd.

Madelief:
Ben je ziek aan het worden?

Rosa ziet de taart.

Rosa:
Wat is er met de taart gebeurd?!

Arbora:
Hij is, euhmm, van de trap gevallen!

Rosa:
Welke trap? Er is hier nergens een trap. Hebben de vossen er van gesnoept?

Arbora: (Vrij fel)
Stop eens even met zoveel vragen stellen!

Rosa en Madelief schrikken.

Arbora:
Het feest is verpest, elke dag is een feestje waard? Onzin! Dit is een rotdag. De slingers zijn kapotgeknipt, de cadeautjes zijn verstopt en de limonade is verdwenen. De taart is oneetbaar en Daisy…

Arbora verspreekt zich bijna maar stopt net op tijd.

Rosa:
Wat is er met Daisy?

Madelief:
Daisy heeft de cadeautjes verstopt zodat wij ze konden gaan zoeken! Dat was juist heel
leuk!

Rosa:
Wat is er met Daisy?

Arbora:
Oh niks hoor.

Madelief:
En ze heeft de slingers kapotgeknipt zodat Rosa en Jasmijn er nóg mooiere regenboogslingers van konden maken!

Rosa:
Ja, maar WAT is er met DAISY?

Arbora:
Sssh, laat Madelief uitpraten.

Madelief:
Ik weet alleen niet wie de limonade heeft gestolen…

Rosa:
Daisy! Wat is er met DAISY! Zeg het, Arbora! Laat ons niet langer in spanning!

Arbora: (neemt een flinke hap adem en zegt heel snel:)
DaisyisontvoertenbetovertdoorBabylonicusEnDistellius!
(Daisy is ontvoert én betovert door Babylonicus en Distellius!)

Madelief en Rosa:
WAT?!

Arbora:
Niks. Jullie hebben niks gehoord. Alles is goed. Ik ga… mijn schoenen strijken, ehhh, mijn jurk poetsen! Mijn schoenen poetsen en mijn jurk strijken…!

Arbora schudt haar hoofd en loopt zenuwachtig af.

Madelief:
Wat zei ze nou? Ik verstond het niet.

Rosa:
Daisy is ontvoerd en betoverd door Babylonicus!

Madelief:
Wat?!

Rosa: (Schreeuwt)
DAT DAISY IS ONTVOERT EN BETOVERT DOOR Babylonicus!

Madelief:
Ja, ik VERSTOND JE WEL, maar ik was verbaasd!

Rosa:
Oh!

Madelief:
We moeten uitzoeken wat er aan de hand is, maar eerst moeten we Lilly halen om de taart te herstellen.

Madelief en Rosa lopen af.

SCÈNE 14: Deze kant op!

Babylonicus, Distellius, Viriditus, Brandnetel, Daisy

Babylonicus, Distellius, Viriditus, Brandnetel en Daisy lopen heen en weer over het podium. Babylonicus en Distellius voorop, de anderen fluisterend achter hen aan terwijl ze een plan smeden om te ontsnappen en stiekem taart te snoepen.

Viriditus:
Zijn we er al?

Babylonicus:
Nee.

Daisy:
Moeten we nog lang lopen?

Distellius:
Nee!

Brandnetel:
Volgens mij lopen we de verkeerde kant op!

Babylonicus:
Onzin!

Daisy:
Je hebt gelijk! We zijn al 5 keer langs deze boom gelopen.

Viriditus:
WE ZIJN VERDWAALD!!!

Distellius:
Maak me niet gek!

Brandnetel:
Ik moet plassen.

Daisy:
Ik ook!

Babylonicus:
Jullie zijn nét geweest!

Viriditus: (tegen Daisy)
Jij rent die kant op, ik deze kant op, oké?

Daisy:
Oké!

Brandnetel:
En dan rennen we steeds weer een andere kant op, oké?

Daisy:
Oké!... Waarom eigenlijk?

Viriditus:
Je weet toch dat Babylonicus bijziend is?

Daisy:
Hoe moet ik dat nou weten?

Viriditus:
Hmm… ja… daar zit wat in. In ieder geval, als we heel snel door elkaar heen rennen, raakt ze misschien verward en kunnen wij ontsnappen en stiekem van de taart proeven.

Daisy:
Aaaahhh zoooo…

Brandnetel:
In 3… 2… 1...

Viriditus, Brandnetel en Daisy:
Volgens mij moeten we deze kant op!

Viriditus en Brandnetel rennen beide een andere kant op.

Babylonicus:
Wat?! Blijf hier!

Viriditus, Brandnetel en Daisy:
Nee toch niet! We moeten deze kant op!

Viriditus en Brandnetel rennen beide weer een hele andere kant op.

Distellius:
Blijf staan! Ik krijg hoofdpijn van jullie!

Viriditus, Brandnetel en Daisy:
Sorry, heb me vergist. Het is deze kant op!

Viriditus en Brandnetel rennen beide een andere kant op, maar blijven dit keer weg.

Babylonicus:
Ik weet heus wel de weg. Ik ken dit bos alsof ik het zelf heb geplant! We moeten die kant uit!... Eh… Nee, die kant… Ik bedoel… die kant!
…
Jongens? Waar zijn jullie?

…
Hallo?
.
..
Stelletje bloemenkneuzen!

Babylonicus en Distellius blijven staan wachten op Viriditus, Brandnetel en Daisy, zodat zij hen de weg kunnen vertellen.

SCÈNE 15: Goedmaken

Annabel, Bibi, Charlotte

Bibi komt weer terug naar de tent waar Annabel zit en wil het goedmaken met haar.

Bibi:
Ik heb limonade meegenomen…

Annabel:
Fijn!

Bibi:
Ik heb ook chippies meegenomen…

Annabel:
Jottem!

Bibi:
Ik heb taart…

Annabel:
Taart?

Bibi:
Ja, taart… Wil je hebben?

Charlotte:
Neem hem nou maar aan, ze heeft speciaal voor ons taart gehaald.

Annabel:
Nee, dank je.

Bibi:
Weet je dat heel zeker?

Annabel:
Ja!

Bibi beseft dat Annabel echt heel boos is

Bibi:
Oké… Ik had je niet zomaar alleen moeten laten… Dat was niet erg lief van me… Wat ik ermee wil zeggen is… srr, htsptm, ké?

Annabel:
Wat?

Bibi:
Sorry, het spijt me…Wil je alsjeblieft de taart van me aannemen? Ik wil het goed met je maken.

Charlotte:
Kom op Annabel. Je kunt haar toch niet eeuwig boos blijven aankijken?

Annabel neemt de taart aan. Bibi komt naast haar zitten. Ze smullen even van de taart.

Charlotte:
Zie je wel? Veel beter zo. En stiekem vind je hem best lekker!

Annabel:
Nog nieuwtjes uit de groepsapp?

Bibi:
Nee… Er waren geen berichtjes…

Annabel kijkt haar aan alsof ze wil zeggen… Nou nou, heb je je zo druk gemaakt om iets te missen terwijl er niks is om te missen. Bibi beseft dat ze wordt aangekeken door Annabel.

Bibi:
Ja ja… ik weet het… Ik voel je wel kijken, hoor… Goed, waar waren we gebleven? Zijn jullie verder gegaan zonder mij?

Charlotte:
Nee we hebben op jou gewacht. Even denken… Daisy was net ontvoerd, toch?

Annabel:
Nee, Daisy heeft de taart kapot laten vallen. Arbora heeft het gezien en weet dat Daisy onder de ban van Babylonicus is. Madelief en Rosa gaan uitzoeken wat er met Daisy aan de hand is.

Charlotte kijkt opgelucht naar Annabel en Bibi.

Charlotte:
Mooi. Dan kunnen we weer verder met z'n drieën.

Terwijl Annabel het samenvat komen Lilly, Jasmijn en Madelief op.

SCÈNE 16: Red de taart!

Lilly, Rosa, Madelief + bloemenkinderen

Lilly, Rosa en Madelief komen op.

Lilly:
Waar is het slachtoffer?

Rosa:
Daar staat hij.
Rosa wijst naar de taart. Inzet lied 'Ik wil snoepjes'

♫ Ik wil snoepjes!

Lilly:
Alle bloembollen nog aan toe! Die is er wel heel slecht aan toe!

Rosa:
Kun je er nog wat aan doen? Of is het een verloren geval?

Lilly:
Ik ga alles doen wat ik kan om dit goed te maken, maar ik kan niks garanderen.

Madelief:
Wat heb je nodig?

Lilly:
Botercrème, slagroom, maar vooral snoep… heel veel snoep…

Iedereen:
Waarmee maak je alles goed?
Het smaakt zo lekker, super zoet!
De tandarts zegt: Het is troep!
Maar toch willen wij lekker snoep!

Ik wil snoepjes!
Geef ons snoepjes!

Madelief:
Welke snoepjes zullen we gebruiken?

Lilly:
Alle kleuren van de regenboog.

Madelief:
Oké!

Iedereen:
Hoe maken wij die taart weer heel?
Met snoepjes, roze, blauw en geel!
Een zuurtje, spekkie of wat drop,
Ook hangen we de slingers op!

Ik wil snoepjes!
Geef ons snoepjes!

Rosa:
Wauw! Het begint echt al ergens op te lijken!

Lilly:
Dank je! Dank je!

Rosa:
Het lijkt net alsof die taart nooit op de grond is gevallen!

Iedereen:
De limonade staat al klaar,
Dit wordt het feestje van het jaar,
Van werken word je best wel moe,
Ik ben nu aan een snoepje toe!

Ik wil snoepjes! Geef ons snoepjes!
Ik wil snoepjes! Geef ons snoepjes!
Ik wil snoepjes! Geef ons snoepjes!

Tijdens het nummer wordt de taart weer gefikst, worden de slingers opgehangen en komen de cadeautjes terug op de tafel. Aan het einde van het liedje gaan alle kinderen weer af behalve Rosa, Madelief en Lilly. In instrumentale gedeelte:

Madelief:
Welke snoepjes zullen we gebruiken?

Lilly:
Alle kleuren van de regenboog.

Madelief:

Oke!

Na het nummer:

Lilly:
Mijn werk hier is klaar.

Madelief:
Mooi, dan kunnen we nu eindelijk uitzoeken wat er met Daisy aan de hand is.

Rosa:
Lilly, wat fantastisch! Ik snap niet hoe je zoiets voor elkaar krijgt.

Lilly begint ongevraagd uit te leggen hoe zij het voor elkaar krijgt.

Lilly:
Nou, Ik zal het je uitleggen hoe ik dat voor elkaar krijg. Het is eigenlijk heel makkelijk, hoor! Kijk, Als je een kapotte taart moet fixen, begin je eerst met maken van heel veel vulling of botercrème. Daarmee kun je alles aan elkaar lijmen. Daarna is het een kwestie om de naden te dichten met fondant en als je nog ergens iets ziet wat je niet mooi vindt, kan je er altijd nog een heleboel eetbare decoratie op doen...

Terwijl Lilly haar hele uitleg doet, zien Madelief en Rosa Daisy aankomen. Ze trekken samen Lilly mee onder de tafel, terwijl ze de mond van Lilly vasthouden.

Madelief en Rosa:
Ssssst!!!

Lilly:
Wat?

Madelief en Rosa:
Kijk…!

Madelief wijst naar Daisy en Viriditus die op komen sluipen.

Lilly:
Daisy!

Madelief:
Ssst! Niks zeggen. Ik wil kijken wat ze komen doen…

Daisy en Viriditus sluipen langzaam naar de taart. Staren er lang naar.

Viriditus:
Wauw! Ik heb nog nooit zo'n grote, mooie taart gezien!

Lilly: *(Zelfingenomen)*
Dank je…

Daisy:
Ja… Ik haat taart… maar ik wil zo graag een hapje nemen…

Viriditus:
Jaaahhh… Ik ook!

Lilly:
Afblijven!

Madelief:
Sssst!
…
Het lijkt wel alsof ze onder hypnose zijn!

Daisy en Viriditus lopen langzaam naar de taart en willen een hapje gaan nemen.

Viriditus:
Nee, wacht! Babylonicus zegt dat je dood gaat van taart.

Daisy:
Nee joh! Je gaat toch niet dood van taart?

Viriditus:
Maar Babylonicus zegt dat ik er niet meer zal zijn als ik taart zou eten.

Daisy:
Eén hapje, maar… Dat kan toch niet kwaad?

Daisy en Viriditus maken uiteindelijk toch de keus om te willen proeven, maar voordat ze de kans krijgen springt Lilly van onderuit de tafel op.

Lilly:
Blijf van mijn taart af! Weten jullie wel hoe lang ik bezig ben geweest om die taart te maken!

Daisy en Viriditus schrikken en ze rennen het podium af. Madelief en Rosa komen onder de tafel vandaan.

Madelief:
Volgens mij weet ik wat helpt tegen de vloek van Babylonicus…

Rosa:
Wat dan?

Madelief:
Taart!

Rosa en Lilly:
Taart?

Madelief:
Ja, taart. Zag je niet hoe ze keken naar de taart? Volgens Babylonicus zullen ze er niet meer zijn als ze taart zouden eten.

Rosa en Lilly kijken Madelief vragend aan.

Madelief:
Ze zullen er niet meer zijn voor Babylonicus omdat de taart het tegengif is van de vloek

Rosa en Lilly:
Oooooohhh...

Madelief:
Het komt allemaal gewoon weer goed, jongens. Laten we verder gaan met het verrassingsfeestje. Ik verwacht dat ons bezoek snel komt.

Madelief, Rosa en Lilly lopen af.

SCÈNE 17: De list

Babylonicus, Distellius, Viriditus, Brandnetel, Daisy

Babylonicus en Distellius staan nog steeds te wachten. Daisy, Viriditus en Brandnetel komen aanrennen.

Viriditus: *(sarcastisch)*
Daar ben je, Babylonicus. We hebben je overal gezocht. Je moet niet zomaar wegrennen, hoor.

Babylonicus:
Daar zijn jullie! Jullie lelijke cactussen!

Brandnetel:
Ben je verdwaald?

Distellius:
Ik ben helemaal niet verdwaald… Ik ben alleen…

Kijkt om zich heen.

….Van de schaduw aan het genieten...

Viriditus:
Kan jij genieten?

Babylonicus:
Waar waren jullie?!

Daisy, Viriditus en Brandnetel: *(door elkaar)*

Viriditus:

Ja dat zei ik toch al… Ik moest plassen. Dus ik ben even snel naar de grot gerend om even een plasje te doen. Maar ja, Ik moest natuurlijk wel even mijn handen wassen, want ik ben netjes opgevoed. Oh nee, wacht eens even... Ik ben niet netjes opgevoed. Ik ben opgevoed door jou!

Daisy:
Ik was alvast vooruit gelopen, want ik wist dat jij de weg toch niet wist. Aangezien jij ons al 5 keer langs dezelfde boom hebt laten lopen en we de andere kant uitliepen wilde ik het alleen even checken. En zo zie je maar, jij staat hier gras te schieten en je luistert toch niet naar ons!

Brandnetel:
Ik was ondertussen nog even naar de vleermuizenkooi gegaan, want ik dacht dat daar misschien iemand zat die wist waar jullie waren. Maar toen zaten die vleermuizen allemaal te slapen en ik wilde ze niet wakker maken, want dan worden ze boos en gaan ze rondjes vliegen en daar word ik duizelig van en toen ben ik maar weer teruggelopen, maar onderweg zag ik een paddenstoel en die leek precies op een kontje en toen moest ik lachen en toen wist ik eigenlijk niet meer waar ik heen moest!

Babylonicus:
GENOEG! Laat ook maar… Stelletje ondankbaar onkruid! We gaan!

Babylonicus en Distellius gaan een kant op en af. Ze komen mompelend weer op, lopen een andere kant op en komen

opnieuw terug. Uiteindelijk gaan ze tussen Daisy, Viriditus en Brandnetel staan en zuchten.

Babylonicus:
Welke kant moeten we op?

Daisy, Viriditus en Brandnetel: *(wijzen de weg)*
Deze kant!

Distellius: *(snauwt)*
Dat wist ik ook wel! Kom mee!

Ze lopen af.

SCÈNE 18: Het feest

<u>Arbora + alle bloemenkinderen + Babylonicus, Distellius, Viriditus, Brandnetel, Daisy</u>

De bloemenkinderen (behalve Madelief en Jasmijn) komen op en zetten de laatste puntjes op de I voor het feestje. Arbora komt op.

Arbora:
Wauw! Jullie hebben alles weer mooi gemaakt! Zelfs de taart!

Lilly:
Het heeft heel wat snoep en een jaar van mijn leven gekost, maar de taart is inderdaad weer mooi. En eetbaar!

Arbora:
Wat goed om te horen!

Madelief en Jasmijn komen op en beginnen in ieders oor te fluisteren.

Arbora:
Wat zijn jullie aan het smoezen?

Madelief:
Niets!

Arbora:
Mag ik ook weten wat jullie aan het fluisteren zijn?

Madelief:
Niet zo veel vragen stellen! Anders kom ik je haar kammen!

Arbora:
Oké, oké… Ik bemoei me er al niet mee…

Als het geroezemoes voorbij is...

Rosa:
Nu nog wachten op het feestbeest!

Arbora:
En wie is het feestbeest?

Rosa:
Daar komt ze! Iedereen verstop je!

Iedereen verstopt zich. Arbora wordt door Madelief en Jasmijn meegetrokken om te gaan verstoppen. Babylonicus, Distellius, Daisy, Viriditus en Brandnetel komen op.

Babylonicus:
Waar zijn die verachtelijke monsters?!

Babylonicus ziet de taart.

Distellius:
Daar is dat walgelijk symbool van feest en plezier! Nu maak ik zelf wel een eind aan dit stomme gedoe…

Babylonicus en Distellius willen de taart vernietigen, maar dan...

Alle bloemenkinderen:
Verrassing!

Babylonicus:
Wat?! Wat moet dit voorstellen?

Madelief:
Grijp ze!

De bloemenkinderen (behalve Madelief en Jasmijn) storten zich op de voeten van Babylonicus en Distellius, zodat zij niet meer kunnen bewegen. Arbora staat verbaasd dat ze dit feestje voor Babylonicus hebben georganiseerd.

Dahlia:
We hebben zo hard gewerkt!

Distellius:
Wat?! Blijf van me af! Blijf met die vieze, vette vingertjes van me af!

Arbora:
Wat? Was dit feest voor Babylonicus en Distellius bedoeld? Weten jullie wel hoe gevaarlijk zij zijn?!

Madelief:
Maak je geen zorgen, moeders. Ik weet precies wat hier aan de hand is.

Babylonicus en Arbora:
Ohw?

Madelief en Jasmijn brengen Daisy, Viriditus en Brandnetel een stukje taart.

Madelief:
Taart?

Viriditus, Brandnetel en Daisy nemen vertwijfeld het bord aan.

Babylonicus:
Waag het niet om ook maar een hap te nemen van die taart!

Rosa:
Misschien wilt u ook een stukje taart?

Distellius:
Over mijn…

Arbora: *(die het nu begrijpt)*
Taart!

Arbora richt zich tot Daisy, Viriditus en Brandnetel.

Arbora:
Toe maar, jongens. Neem maar een hap. Ik denk dat het jullie goed zal doen.

Viriditus:
Maar Babylonicus zegt dat je dood gaat van taart.

Arbora:
Heeft Babylonicus je dat wijsgemaakt? Er gebeurt heus niks met je wanneer je taart eet.

Distellius:
Oh, geloof me maar dat er wat met je zal gebeuren wanneer je die taart eet.

Daisy, Viriditus en Brandnetel nemen een hap van hun taart en hun houding verandert ineens van somber naar vrolijk.

Viriditus:
Oh wauw… Dat is lekker! Ik voel me… Ik voel me… ik weet niet welk woord ik hiervoor moet gebruiken…

Daisy:
SUPER, MEGA, ONGELOFELIJK, MAAR OOK ECHT SUPER, MEGA, ONGELOFELIJK GELUKKIG!!!

Brandnetel:
Dat dus…

Daisy, Viriditus en Brandnetel gaan verder met taart eten.

Babylonicus:
NEE! Mijn onkruid! Jullie hebben mijn onkruid vermoord!

Arbora:
Hier Babylonicus, neem ook wat taart.

Babylonicus:
Niks daarvan! Ik hoef die smerige taart niet van je!

Arbora probeert het nog in zijn gezicht te duwen maar het werkt niet.

Madelief:
Plan A lijkt niet te werken, tijd voor plan B!
Knuffel-aanval!

Alle bloemenkinderen rennen op Babylonicus en Distellius af en geven hen een knuffel. Ze laten hen niet los. Daisy, Viriditus en Brandnetel zitten op de grond taart te eten.

Distellius:
Laat me los!

Arbora:
Nooit!

Babylonicus:
Ik verander jullie allemaal in kikkers!

Arbora:
Prima! Zolang we maar allemaal samen in één vijver kunnen wonen!

Distellius:
Ugh! Wat een klef gedoe! Laat me los zeg ik je!

Babylonicus en Distellius trekken zich los. Ze willen de taart vernietigen, maar blijven toch staan. Ze lijken in de ban van de

taart.

Arbora:
Was dat knuffelen nou echt zo erg?

Babylonicus:
Ja.

Arbora:
Je wilt proeven van de taart, he?

Distellius:
Nee…

Viriditus:
Proef het! Het is heerlijk! Ik heb spontaan zin om te dansen!

Distellius: *(afwezig)*
Ik… haat… dansen.

Arbora snijd een stukje taart af en brengt het naar Babylonicus.

Arbora:
Weet je zeker dat je niet wil proeven, broertje?

Babylonicus: *(afwezig)*
Een… hapje kan geen kwaad toch?

Arbora:
Hier, neem.

Babylonicus twijfelt, neemt uiteindelijk met pijn en moeite een hapje. De bloemenkinderen staan om hem heen en kijken mee.

Arbora:
En? Hoe smaakt het?

Babylonicus wilt niet zo snel toegeven.

Babylonicus:
Het valt best mee… Ik snap niet zo goed wat iedereen hier nou aan vindt.

Neemt nog een hapje...

Distellius:
Het is best te doen als je niet kijkt naar al die kleurtjes en tierlantijntjes…

Neemt nog een hapje...

Babylonicus:
Ik kan er niet meer tegen!. Ik wil meer! Taart!

Distellius:
Ik ook!

Babylonicus en Distellius rennen naar de taart en beginnen de taart te verorberen.

Arbora:
Rustig aan… Maak eerst jullie cadeautje open.

Eén van de bloemenkinderen geeft een cadeautje aan Babylonicus.

Babylonicus:
Oooohhhhhh… een cadeautje?... Voor mij? Wat lieieieief!

Distellius:
Dat had je toch helemaal niet hoeven doen!

Arbora:
Ja natuurlijk wel. Speciaal voor jullie.

Twee andere bloemenkinderen geven ook een cadeautje aan Daisy, Viriditus en Brandnetel.

Aster:
Deze is voor jou!

Camelia:
En deze ook!

Flora:
Iedereen krijgt een cadeautje!

Babylonicus:
Ik weet niet zo goed wat ik moet zeggen...

Arbora neemt de krans van Babylonicus af en zet een bloemenkrans op zijn hoofd. De bloemenkinderen doen hetzelfde bij Viriditus, Brandnetel en Daisy.

Arbora:
Wees welkom in onze boomhut.

Babylonicus:
Weet je dat zeker? We zijn al die jaren zo verschrikkelijk vreselijk geweest…

Arbora:
Je kunt het verleden niet veranderen, maar je kunt er wel voor zorgen dat de toekomst mooier wordt.

Babylonicus, Distellius en Arbora omhelzen. Inzet muziek.

SCÈNE 19: Het einde

<u>Iedereen</u>

Na het nummer is iedereen af, behalve Annabel, Bibi en Charlotte.

Annabel:
En ze leefden nog lang en gelukkig…

Bibi:
Of niet? Want ja, je weet maar nooit wat er allemaal in de toekomst kan gebeuren.

Annabel kijkt Bibi aan van; meen je dat nou?

Bibi:
Wat?

Annabel:
En ze leefden nog lang en gelukkig… Punt!

Charlotte:
Daar wil ik me wel bij aansluiten!

Bibi:
Ik moet toegeven dat ik het toch wel heel erg leuk vind vanavond…

Annabel:
Wat? Wat zeg je daar nou? Hoor ik dat nou goed? Vind je het toch leuk om met me te spelen?

Bibi:
Ja, ik vind het leuk… Ik heb het ook wel een beetje gemist, hoor…

Charlotte:
Ik ook, eigenlijk!

Annabel:
Ik ook…

Bibi:
Ik weet dat ik veranderd ben… Ik hoop dat jij nooit zult veranderen… Ik vind jouw speelsheid en goedheid juist heel fijn…

Annabel:
Dank je… Ik vind het juist heel leuk hoe jij veranderd bent. Ik vind je heel erg stoer…Ik zou willen dat ik wat stoerder zou zijn…

Bibi:
Maar ik vind je al heel erg stoer!

Annabel:
Echt?

Bibi:
Ja echt! Ik vind het heel stoer dat je trouw blijft aan wie jij bent. Dat wat ik niet heb, dat heb jij…

Annabel:
En dat wat ik niet heb, dat heb jij…

Charlotte:
En volgens mij heb ik van jullie allebei wel iets.

Annabel en Bibi kijken Charlotte aan.

Annabel:
Jij bent de lijm!

Charlotte:
De lijm?

Bibi:
Ja, of de botercreme waar Lily de taart mee gemaakt heeft!

Charlotte:
Ik geloof dat ik het niet helemaal begrijp.

Annabel:
Zonder jou, waren we al lang uit elkaar gevallen!

Charlotte: *(lachend)*
Dan moet ik maar goed blijven plakken!

Bibi:
Ja! Dan blijven we voor altijd vriendinnen!

Viriditus en Brandnetel komen op en gaan tussen Annabel en

Bibi in zitten. Annabel en Bibi verstarren.

Viriditus:
Aaahhww wat lief! Wat ongelofelijk, verschrikkelijk, zoetsappig lief! Oeh! Zijn dat s'mores? Die heb ik nog nooit gehad! Mag ik wat pakken?

Annabel en Bibi kijken en zeggen niks.

Brandnetel:
Mooi! Wie zwijgt, stemt toe!

Viriditus en Brandnetel beginnen s'mores te maken en te eten. Dan staan Babylonicus en Distellius achter Bibi, Annabel, Viriditus en Brandnetel.

Babylonicus:
Ahaa! Kijk eens aan wat ik hier tref!

Bibi en Annabel kijken met open mond achterom naar Babylonicus en Distellius.

Distellius:
Mijn favoriete snack… Het water loopt me in de mond.
Gruwelijk lekkere, onweerstaanbare,
om-je-vingers-bij-af-te-likken…

Viriditus:
Pas maar op, straks eet hij je hele arm op!

Bibi en Annabel kijken elkaar aan, beginnen te gillen en rennen vervolgens al gillend ieders eigen kant op.

Annabel, Bibi en Charlotte:
WHAAA!!! MAMAAA!!!

Babylonicus:
Waar gaan jullie heen? Ik bedoelde de s'mores! Nou ja, Des te meer voor ons. Komen jullie nog?

Ook Arbora en de rest van de bloemenkinderen komen op. Ze gaan met zijn allen rondom het kampvuur zitten en s'mores eten.

Licht uit.

♫ Feest!

Iedereen:
Waar is het feest dan? Hier! Hier! Come on
Waar is het feest dan? Hier! Hier! Come on
Waar is het feest dan? Hier! Hier! Come on
Waar is het feest dan? Hier! Hier!

Ohohoo ohohohohohoo
Ohohoo ohohohohohohoo
Ohohoo ohohohohohoo
Ohohoo ohohohohohohoo

Want het is feest – feest – feest!
Zoals er nooit één is geweest
Ja het is feest – feest – feest!

En we feesten als een beest
Want het is feest - feest – feest!
Zing en dans maar lekker mee
Ja het is feest - feest – feest!
Het is feest voor iedereen

Viriditus en Brandnetel:	Rest:
Dus laat iedereen maar binnen	lalalalalala
Het feest kan nu dan echt beginnen	lalalalalala
We gaan nu even niet meer zeuren	lalalalalala
Over wat er morgen kan gebeuren	lalalalalala

Anabel:
Haal de ballonnen uit de schuur

Bibi:
En hang de slingers aan de muur

Charlotte:
De hele wereld mag het weten

Alle drie:
We gaan dansen we gaan zweten

Iedereen:
Want het is feest – feest – feest!
Zoals er nooit één is geweest
Ja het is feest – feest – feest!
En we feesten als een beest

Want het is feest - feest – feest!
Zing en dans maar lekker mee
Ja het is feest - feest – feest!
Het is feest voor iedereen

Waar is het feest dan? Hier! Hier! Come on
Waar is het feest dan? Hier! Hier! Come on
Waar is het feest dan? Hier! Hier! Come on
Waar is het feest dan? Hier! Hier!

Annabel: Soms zit alles even tegen
Bibi: Maar ook dat hoort bij het leven
Charlotte Doen mensen heel erg naar
Daisy: Gaan er vrienden uit elkaar
Rosa: Laat ze allemaal maar kletsen
Annabel: En het feestje niet verpesten
Bibi: Morgen is er weer een dag
Charlotte: Waarop niets moet en alles mag
Alle 4: Dus voel je je oké
Alle 4: Doe dan maar lekker mee

Iedereen:
Ohohoo ohohohohohoo
Ohohoo ohohohohohohoo
Ohohoo ohohohohohoo
Ohohoo ohohohohohohoo

Want het is feest – feest – feest!
Zoals er nooit één is geweest

Ja het is feest – feest – feest!
En we feesten als een beest
Want het is feest - feest – feest!
Zing en dans maar lekker mee
Ja het is feest - feest – feest!
Het is feest voor iedereen

Waar is het feest dan? Hier! Hier! Come on
Waar is het feest dan? Hier! Hier! Come on
Waar is het feest dan? Hier! Hier! Come on
Waar is het feest dan? Hier! Hier!

Groep 1:	Groep 2:
Feest – feest – feest!	Ohohohohohoo, feest!
Feest – feest – feest!	Ohohoo ohohohohoho
Feest – feest – feest!	Ohohoo ohohohohohoo,
Feest – feest – feest!	Ohohoo ohohohoo

EINDE